

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku A. W.

przy uczestnictwie M. R., E. S., Skarbu Państwa

- Starostwa Powiatowego w R., G. K. , E. S. , M. K. , K. K. , J. K., W. J., B. J., J. I.,
E. G., B. R. K.,

Gminy S. i S. J.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika M. R.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. akt V Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2. zasądza od uczestnika M.R. na rzecz A.W. kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagań przewidzianych w tym przepisie może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik oparł na przesłance z art. 398⁹ pkt 2 k.p.c. to jest potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Zdaniem skarżącego przepisem wymagającym wykładni jest art. 145 k.c., który nie określa kryteriów, według których należy ustalać wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności drogi koniecznej. W związku z tak sformułowaną przesłanką i uwzględniając jej uzasadnienie ujęte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zauważa się, że Sąd Najwyższy wykładni powołanego przepisu dokonywał już wielokrotnie, orzecznictwo wyjaśnia jego treść w sposób przystępny i wszechstronny, w tym również w aspekcie wskazywanym przez skarżącego. Linia orzecznicza jest ugruntowana (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2000 r., V CKN 43/00, OSNC 2000, Nr 11, poz. 206; z dnia 15 września 2016 r. I CSK 568/15; z dnia 14 lutego 2008 r., II CSK 517/07; z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11; z dnia 8 stycznia 2010 r., IV CSK 264/09;

z dnia 18 września 2014 r., V CSK 594/13; z dnia 14 marca 2012 r., II CSK 371/11; z dnia 9 października 2013 r., V CSK 491/12, nie publ. dostępne w bazie LEX) i w sytuacji gdy skarżący nie przedstawia żadnych istotnych argumentów, które wskazywałyby na potrzebę zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy po raz kolejny, brak jest wystarczających podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z przyczyny wskazanej przez skarżącego.

W świetle powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 5 pkt 3 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).